

Työnnän pääni puunkoloon, huudan voimien takaa
Huuto itkua, itkussa naurua, tunnen kehoni liikkeet
Mielen muurit ja toimen rajat, taipuu tahtoni lihani vaateisiin

Elän ihmisiksi, ihmettelen eläimenä
Suurin kysymys edelleen miksi
Kadotkoon taito
Taito kysyä tekojen hintaa
Tahdon vain olla ja hengittää

Anna sanan kadota huulilta, lain hävitä paperilta
En käänny taakse katsomaan

Riistan pelolta avaimet, kaadan valtaistuimet
Suistan mieleni viholliset

Mitä sillä voitan, mitä sillä saan
Jos kättelyn laistan, nuuhkin sen sijaan
Unohdan aivot ja keskityn sydämeen
Tunnen järkeni kyllä, vaan poissaolollaan
Vaisto itseään tykö tekee, siispä saa
Tietoni taidoille sijaa antaa

Riistan pelolta avaimet, kaadan valtaistuimet
Suistan mieleni viholliset
Kaikotkoon pelko kauas
Kaikotkoon